

15 - 16 апреля 2006 г. Международная выставка собак
Гран- При "Весенний Петербург 2006"

15 – 16.4. 2006 . International dog show (CACIB-FCI)
Grand- Prix "Spring Petersburg 2006"

Nautimme pääsiäisen tunnelmasta näyttelyn merkeissä Venäjän upeassa jättikaupungissa Pietarissa. Kaupunkiin tutustumisen ohella, vietimme päivän Venäjän voittajanäyttelyssä Ledovy Palace – nimisessä Arena-tyyppisessä hallissa. Halli oli siisti ja hulpea koiranäyttelypaikkana, tosin sekin oli hieman ahtaan oloinen. Juhlallisuutta ei kyllä tästä alueesta puuttunut. Kaikki kehätkin olivat kokonaan vuorattu matolla, eikä mitään Suomen näyttelyissä nähtyjä teipillä yhdistettyjä maton 'riekaleita' näkynyt missään.

Näyttelymatkat ulkomaille on aina ihania ja erikoisia kokemuksia, mutta kyllä tämä Venäjän maa on vielä hyvin hankala maa matkustella näin omatoimisesti. Koska Pietarin hintataso alkaa olla jo kohta päätä huimaavaa esim. parempien hotellien osalta, on matkailukin sinne esim. Ruotsiin verrattuna usein kalliimpaa.

Iisakin kirkkoa ihailemassa

Tällä kertaa tosin asuimme ns. tavallisessa venäläisessä hotellissa, missä muita ulkomaalaisia ei ollut. Siellä olimme todellisia kummajaisia, ja vielä koiran kanssa. Saimme vähän väliä selvittää milloin mitään, mutta yleisin vastaukseni kuitenkin oli *ei, ei ole ranskanbulldoggi vaan bostoninterrieri*. Englannin kieltä ei voinut käyttää missään, joten venäjän kielen taitoa tarvittiin edelleen kaikkialla. Ehkä paremmissa hotelleissa yms. sellaisissa paikoissa osataankin jo englantia. Tosin koirien kanssa parempiin hotelleihin ei ole asiaa Pietarissa. Näin meidänkin matkaan sattui paljon kommelluksia, eikä vähimpänä, se että hotellimme sijaitsi hyvin pahalla seudulla. Näin koiran iltapissalenkitkin jäivät hyvin lyhyiksi. Yöllä emme ajatelleet lähteä mihinkään 'raitille' hotellistamme. Narkkaritkin olivat liian lähellä, jopa pari humeruiskua nähtiin.

Kuten yleisesti Venäjällä niin täälläkin, tuomari vaihtui monesti ennen kuin lopullinen tuomari oli ilmoitettu. Ilmoittautumisvaiheesta varsinaiseen kehään tuomari vaihtuu yleensä ainakin kerran. Niin kävi nytkin. Lopullinen tuomari oli venäläinen Ljubov Terentieva.

KV-näyttelyyn bostoneita oli ilmoitettu yhteensä kuusi koiraa. Ohessa ilmoittautuneiden koirien nimet ja koirien omistajien kansallisuudet, sekä ROP ja VSP.

Urokset

Dsaz Band Brodvei Mjuzikl (RUS)
Bob Iz Volzei Zemli (RUS) VSP

Nartut

Dsaz Band Beczennii Samorodok (RUS)
Wildax Heavens Flame (RUS)
Miniblack's Dream On Doll (FIN) ROP
Black Diamond Girl No Madaram (EST)

Geru sai Pietarista venäjän valioon oikeuttavan sertin, 'ensimmäisen kiinnityksen kansainväliseen muotovalioon' eli Cacibin ja Venäjän Voittaja -06 tittelin. Eli siis kaikki mitä menimme hakemaankin. Kunhan Geru saa viimeisen sertin Suomesta (hän vihdoin ja viimein täytti 2 vuotta), niin Gerun tittelit tulevat olemaan näillä näkymin ellei lisää pukkaa ennen sitä:

FIN CH, DK CH, RUS CH, RKFV-06 Miniblack's Dream On Doll

Eräs ikävä piirre oli naapurimaamme koirakannassa. Kehässä oli eräs bostoni, jonka korvat eivät olleet nousseet pystyyn, joten ne olivat typistetty. Näinhän tämän koiran korvat saadaan kätevästi nousemaan, ikävä kyllä. Ei siinä mitään, mutta kun tätä samaa koiraa käytetään sitten jalostukseen. Typistämällä pystyyn nostetut korvat kun eivät ikävä kyllä periydy. Päinvastoin. On siis valitettavaa että tällaisia koiria käytetään yleisesti jalostukseen ja näidenkin koirien jälkeläisiä voi kulkeutua Suomeen, ellei niitä jo ole ? On turha enää ihmetellä, miksi joidenkin bostoneiden korvat eivät nouse normaalisti pystyyn, kuten on kuultu valitettavan.

Lopuksi haluaisin muistuttaa teitä kasvattiemme omistajat eräästä hyvin tärkeästä

asiasta näyttelyissä. Muistakaa AINA onnitella voittajaa, siis AINA. Mikäli se unohtuu, niin voitte hyvin mennä kädestä onnittelemaan voittajakoiran omistajaa kehän jälkeenkin. Se on erittäin hyvä ja sivistynyt tapa, mikä kannattaa muistaa. On sivistymätöntä ja moukkamaista seisoa voittajan vieressä onnittelematta. Olen jo vuosikausia toittanut tätä Suomessa, ja nykyään mielestäni kaikki suomalaiset jo onnittelevatkin toisiaan, vaikka eivät olisi ns. parhaimmat ystävät. Senkin takia olen ylpeä suomalaisuudestani. Hyvä Suomi !!! Toivottavasti tämä sivistynyt tapa leviää myös naapurimaihimme. Ainakaan tässä näyttelyssä ei ollut hyvää kilpailuhenkeä havaittavissa.

Näyttelystä illalla väsyneenä mutta onnellisena hotellille...

"Sylishampiooni" kotimatalla Suomeen...

Vasemmassa kuvassa olemme poistumassa näyttelystä illansuussa ryhmäkilpailujen jälkeen onnellisina ja rättyväsyneinä. Seuraavana päivänä Geri matkusti kotiin kuin prinsessa konsanaan 'sylvauvana'. Näinhän meillä nämä näyttelykoirat matkustavat. ;-)

Taas on yksi matka ja todellinen kokemus takana. Uudet haasteet odottavat edessä Suomen kamaralla. Näin ensialkuun...

Matkaterkuin,

Anne & suloinen matkalainen Geri